

A Fővárosi Ítéltábla a **felperesek jogi képviselőjének neve és címe)** által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe** I .rendű, II.rendű felperes neve (**II. rendű felperes címe** II. rendű és dr. III.rendű felperes neve **III. felperes címe** III. rendű felperesnek, a **alperes jogi képviselőjének neve, címe)** által képviselt alperes neve **alperes címe** alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 7. napján kelt 33.P.21.894/2018/26. számú ítélete ellen a felperesek által 27.és Pf.3. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperesek a keresetükben az őket kizárással sújtó IX., X., XI./2018.(01.30.) számú közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérték a Ptk. 3:35-37. § alapján, mert jogszabályba, alapszabályba ütközik.
- [2] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mivel a keresettel támadott határozatok nem jog-, alapszabály sértők.
- [3] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felpereseket, egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 101.600 forint perköltséget.
Az ítélet indokolása értelmében az alperes mindhárom felperessel szemben fegyelmi eljárást indított, majd folytatott le, az elnökség a IV./2017.12.18./2. számú határozatával kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott a felperesekkel szemben. Fellebbezés folytán 2018. január 30. napjára hívta össze az alperes a rendkívüli közgyűlést, ahol meghozta a keresettel támadott határozatait, a kizárás fegyelmi büntetést helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:35-37. §, a fegyelmi szabályzat 17. § pontja alapján megállapította a felperesek keresetességi jogát. Tényként állapította meg, hogy a felperesek és az alperes közötti viszony korábban már megromlott, számtalan per volt folyamatban és van jelenleg is közöttük. A II. rendű felperes 2016. július 1. napjára úgy kívánt összehívni közgyűlést, hogy arra az alapszabály szerint nem lett volna lehetősége. Rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy a fegyelmi eljárás megindításáról a felperesek tájékoztatást kaptak, a fegyelmi bizottság javaslata alapján az elnökség határozatáról kellő időben értesültek, az ellen valamennyien fellebbezéssel éltek. A közgyűlési jegyzőkönyvből megállapíthatónak tartotta, hogy teljes körű kioktatásban részesültek a tagok, akik nem is kértek továbbiakban ismertetést a felperesek kizárása ügyében. A felperesek írásban, a közgyűlésen szóban kifejtették az álláspontjukat. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy amennyiben a felperesek a korábbi ítéletben foglaltaknak kívántak volna érvényt szerezni, akkor az iránt megkereshették volna az alperes törvényes képviselőjét. A felperesi magatartás értékelése körében rámutatott, hogy a bíróságnak egy tag kizárása esetében az annak alapjául szolgáló okokat csak szűk körben van lehetősége vizsgálni, és abban az esetben helyezheti hatályon kívül az adott határozatot, ha az ott szereplő magatartás semmilyen formában nem valósult

meg. A magatartás véleményezése az egyesület jogköréből nem vonható el. Nem tartotta alátámasztottnak azon felperesi hivatkozást, hogy nem volt a közgyűlésen a határozatképesség az egyes határozatok meghozatala előtt megvizsgálva. Az alperes által csatolt igazolásokról, okiratokról megállapította, hogy a 2018. január 30. napjára kitűzött rendkívüli közgyűlésre a meghívót az egyes tagok átvették. A Pp. 220. § (1) bekezdés felhívásával a perfelvétel lezárását követően az I. rendű felperes részéről előterjesztett „megbízás” elnevezésű okiratot figyelmen kívül hagyta. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy nem vizsgálhatta, súlyosan sértő volt-e a felperesek által tanúsított magatartás a tagságra nézve, mert az az egyesület saját hatáskörében eldöntendő kérdés. Befogadta az elsőfokú bíróság a felperesek 2019. június 12. napján érkezett nyilatkozatát. Rámutatott, hogy az alperes csatolta a teljes taglistát, valamint a meghívásokat igazoló okiratokat. A tagság egy részét postai úton hívta meg, másik részének személyesen adta át a meghívókat, amelyet aláírással igazoltak. Ezen alperesi lista tartalmazza valamennyi nevet, azok közül, akiket felperesek beadványukban megjelöltek, és a többi listán szereplő nevet is, amelyekből végül is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes valamennyi tagját meghívta a közgyűlésre. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a III. rendű felperes részére határidőben feladásra került a meghívó, amelyet nem vett át, de a közgyűlésen megjelent. Így a közgyűlés az alapszabály 4.13. pontja alapján került összehívásra, az alperes a teljes tagságot meghívta, és ott lehetőséget biztosított a felpereseknek az érveik előadására. Nem tartotta alátámasztottnak a fegyelmi bizottsági tag elfogultságára tett felperesi előadást. A Ptk. 3:70. § (1) bekezdés, az alapszabály 3.7. pont felhívásával és az előbb kifejtettek alapján arra a megállapításra jutott, hogy a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére vezethető okok nem álltak fenn, így a keresetet elutasította. A Pp. 83. § (1) bekezdés alapján, a Pp. 81. § (5) bekezdésére is figyelemmel határozott a perkieljárásról.

- [4] Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel. Fellebbezésükben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a keresetüknek hely adó döntés meghozatalát, másodlagosan a Pp. 381. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérték. Indítványozták az elsőfokú ítélet anyagi és eljárásjogi felülbírálatát is. Sérelmezték, hogy bizonyítási indítványuknak nem adott helyt az elsőfokú bíróság. Rámutattak, hogy az indítványuk célja a tényleges tagság felderítése, tehát az, hogy kiket kellett volna meghívni a közgyűlésre. Álláspontjuk szerint alaptalanul hagyta figyelmen kívül az ellenkérelem után előadott és csatolt iratokat az elsőfokú bíróság. Az alapszabály 4.3. pontja megítélésük szerint nem felel meg a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésének előírásának, melyből következően az alapszabály rendelkezése kógens törvényi előírásba ütközik, ezt az elsőfokú bíróságnak észlelnie kellett volna. A közgyűlési meghívók személyes átadása, e-mailben megküldése a Ptk. 3:72. § (1) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg. A törvényben foglalt küldés egy garanciális igazolhatóságot kíván meg. A bírói gyakorlat szerint az e-mailben történő küldés csak fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott e-mail útján lehet szabályszerű. Mind e körben a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálatot kérték, és a tényállást kérték kiegészíteni azzal is, hogy „az alperes a 2018. január 30. napjára kitűzött közgyűlésre a meghívókat postai úton küldte ki, valamint személyesen adta át, illetve e-mailben küldte meg. A postai úton történt kiküldés 2018. január 15. napján történt, míg a személyes átadás és az e-mailen való küldés 2018. január 16. és 18. napján.” A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálat során azon következtetés levonását kérték, hogy a 2018. január 30-i közgyűlés összehívása során a Ptk. 3:72. § (1) bekezdésében foglaltakat sértette meg az alperes, amely a határozatok hatályon kívül helyezésére ad alapot. Annak megállapítása során, hogy a közgyűlésre valamennyi tag meghívásra került-e, megítélésük szerint a Pp. 346. § (5) bekezdését sértette meg az elsőfokú bíróság, így a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálatra alapították fellebbezésüket, ezért a tényállás módosítását, az elsőfokú ítélet azon megállapításának mellőzését kérték, mely szerint az alperes által csatolt taglista alapján megállapítható volt, hogy az

alperes valamennyi tagot meghívta a közgyűlésre. A tényállást kiegészíteni kérték azzal is, hogy az alperes által csatolt taglista nem hiteles, az azon szereplő tagok nem mind az alperes tagjai. Amennyiben az ítélőtábla nem osztaná azon felperesi álláspontot, hogy az alperesnek nincs hiteles tagnyilvántartása, úgy a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja alapján a hiteles tagnyilvántartás megállapítására bizonyítás lefolytatását kérték. A Pp. 369. § (3) bekezdés c) és e) pontja értelmében a megállapított tényekből azon következtetés levonását indítványozták, hogy az alperes, figyelemmel arra, hogy a közgyűlés összehívásának alapját képező tagnyilvántartás nem hiteles, a közgyűlést nem szabályszerűen hívta össze. Így ez is a határozatok hatályon kívül helyezését kell, hogy eredményezze. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem merítette ki a kereseti kérelmet, nem foglalkozott azzal, hogy olyan fegyelmi szabályzat és fegyelmi vétség alapján vonták őket felelősségre, amely magatartás elkövetés időpontjában nem létezett, így az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 341. § (1) bekezdését. A Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja alapján a tényállás kiegészítését kérték e körben azzal, hogy „A felperesek kereseti kérelmükben hivatkoztak arra, hogy a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló fegyelmi szabályzat a felrótt cselekmények időpontjában nem volt hatályos, továbbá, ennek okán a fegyelmi szabályzatban meghatározott fegyelmi vétségek a felrótt cselekmények időpontjában nem léteztek.” A Pp. 369. § (3) bekezdés c) és e) pontja értelmében a megállapított tények alapján kérték azon jogkövetkeztetés levonását, hogy a fegyelmi vétség elkövetése a visszaható jogalkalmazás tilalmába ütközik, így a lerótt cselekmények nem minősülhetnek fegyelmi vétségnek. Mindezek alapján a keresettel támadott közgyűlési határozatot az elnökségi határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezni kérték. Abban az esetben, amennyiben az elsődleges fellebbezési kérelmüknek nem adna helyt az ítélőtábla, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértést észlel, amelynek orvoslása másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem ésszerű, a Pp. 381. § alapján a másodlagos fellebbezési kérelmük szerinti határozatot kérték.

- [5] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Költség feljegyzése nyomtatványt csatolt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 220. § (1) bekezdését helytállóan alkalmazta. Hivatkozott a 4.Pf.20.054/2020/4. számú végzésben foglaltakra. Kifejtette, hogy a Ptk. 3:72. § (1) bekezdése nem kógens rendelkezés, továbbá az anyagi és az eljárási határidők számítása eltér. Valamint azt is, hogy a meghívók kézbesítésének módja sem a Ptk.-ban, sem az alapszabályban nem szabályozott akként, hogy csak a postai kézbesítés lenne szabályszerű.
- [6] A fellebbezés nem alapos.
- [7] A Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 376. § alapján, a 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 28. § (2) bekezdés és 29. § (1) bekezdésre is figyelemmel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.
- [8] Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel. A fellebbezésükben keresetváltoztatással éltek. A keresetváltoztatást (új tényelőadás és jogi érvelés) a Fővárosi Ítélőtábla a 4.Pf.20.054/2020/4. számú végzésével elutasította. Ezen kívül a felperesek a fellebbezésükben a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c) e) pontjára alapították, eljárási és anyagi jogi felülbírálat mellett, a bizonyítási indítványuk szerinti bizonyítási eljárás lefolytatását is kérték.
- [9] Mindezekre tekintettel, egyebekben a fellebbezési kérelemhez kötötten bírálhatta felül az elsőfokú ítélet megalapozottságát az ítélőtábla. Így nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy a fellebbezés nem terjedt ki a közgyűlés határozatképességére, a fegyelmi bizottság elfogultságára, ezért ezek tekintetében az elsőfokú ítéletet nem érinthette.

- [10] A perfelvételi tárgyalás lezárása után a Pp. 220. § (1) bekezdés értelmében bizonyítási indítvány és bizonyíték előterjesztésének nincs helye. A felperesek a keresetük ténybeli alapjaként jelölték meg, hogy az alperes nem minden tagot hívott meg a közgyűlésre, nem minden tag kapott meghívót. Ebből következően a felpereseknek tisztában kellett lenniük azzal, hogy mely tagok nem kaptak meghívót. A felperesek név szerint nem jelölték meg azon személyeket a keresetlevelükben, illetve a perfelvételi tárgyaláson, akiket tagnak tekintettek, és mégsem kaptak meghívót. Az alperes bizonyította, hogy a közgyűlésre valamennyi tagnak megküldte a meghívót. Ezzel szembeni ellenbizonyításra a felpereseknek a Pp. 220. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem volt már lehetőségük. A felperesek nem voltak akadályozottak abban, hogy megjelöljék, kit tekintenek tagnak és ki az, aki közülük nem kapott meghívót, hiszen a keresetük egyik ténybeli alapja az volt, hogy nem minden tag kapott meghívót.
- [11] Emellett külön hangsúlyozni kívánja az ítélőtábla, hogy a jelen pernek nem tárgya, és nem lehetett a bíróság feladata az alperes tényleges tagságának a feltárása, hiteles tagnyilvántartás készíttetése. A bíróság az autonóm egyesület életébe, működésébe kivételesen és kizárólag a jogszabály által meghatározott körben avatkozhat be, a Ptk. 3:35-37.§ alapján a keresetlevélben megjelölt határozatok jog- és alapszabályszerűségét vizsgálhatja a keresetlevélben megjelölt tények, indokok, érvek alapján. Ezért az elsőfokú bíróság alappal mellőzte a további bizonyítást, és a tagok tekintetében további bizonyításnak már nem volt helye a másodfokú eljárásban sem.
- [12] Az alapszabály 4.3. pontja az írásbeli meghívó elküldésének időpontjára ad szabályozást, ugyanakkor arra vonatkozóan rendelkezést nem tartalmaz, hogy annak meg kell érkeznie és mikor a taghoz. A küldés ugyanakkor nem azonos a kézbesítettséggel, a kézhezvétellel, a meghívónak a taghoz való megérkezésével. Az alapszabály esetleges szabályozási hiányosságai, pontatlan rendelkezései nem vonhatták maguk után a bíróság kiterjesztő, kiegészítő értelmezését, és ez utóbbira alapítva a támadott határozat bíróság általi hatályon kívül helyezését.
- A Ptk. egyesületekre vonatkozó rendelkezései alapvetően diszpozitív szabályozáson alapulnak a Ptk. 3:4. § (1) és (2) bekezdés szerint. A jogi normától való eltérés azonban nem korlátlan, a Ptk. 3:4. § (3) bekezdésében foglaltak alapján vagy egyedileg megjelölt az a norma, amelynek feltétlen érvényesülnie kell, amelyet a jogalkotó kifejezett tilalomként fogalmaz meg, és az eltérő szabályozás semmisségét mondja ki a törvény, vagy a törvényben meghatározott érdekek sérelme esetén nem lehetséges a jogszabálytól eltérés egyedi tilalom nélkül sem. Ilyen a Ptk. 3:4. § (3) bekezdés b) pontja szerint - a perbeli esetben vizsgálható - érdek, a kisebbség érdeke, a kisebbség jogainak akadályozottsága, nyilvánvaló sérelme. A felperesek által felhívott Ptk. 3:72. § (1) bekezdése nem kógens rendelkezés, ezért ettől való eltérés a szervezeti autonómiából adódóan lehetséges volt. A Ptk. 3:63. § (1) bekezdés értelmében az egyesület tagsággal rendelkező jogi személy, így érvényesülhet a Ptk. 3:4.§ (3) bekezdés b) pontja. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Ptk-nak az egyesületre vonatkozó speciális szabályai mindegyike tekintetében érvényesülne. A közgyűlésre vonatkozó rendelkezések tekintetében a tagok kisebbségének jogai sérülése fogalmilag kizárt, hiszen annak összehívása az egyesület teljes tagságát érinti, nem csupán valamely kisebbséget érintő szabály. Az alperes a Ptk. 3:72. § (1) bekezdésétől eltérhetett. Mindebből következően a felpereseknek a Ptk. 3:72. § (1) bekezdés sérelmére hivatkozása nem foghatott helyt. Egyebekben a keresetváltoztatás tilalma folytán nem voltak vizsgálhatók a közgyűlési meghívóval kapcsolatos felperesi jogi érvek. Az ítélőtábla megjegyzi, hogy a felperesek előadása szerint valamennyien részt vettek a közgyűlésen, ezáltal a fegyelmi eljárásban az eljárási jogaik sérelme nem volt megállapítható. Az alapszabály 4.3. pontjának - 15 napos elküldési határidő - betartottságát az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg.
- [13] A fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránti perben, amennyiben a fegyelmi vétség

elkövetése vitatott, a bíróság azt vizsgálhatta, hogy az adott magatartás megvalósult-e és az az alperes szabályzatai alapján fegyelmi vétségnek minősülhet-e. Ezen túlmenően az alperes, autonómiából fakadó diszkrecionális joga annak megítélése, hogy az adott magatartás olyan súlyú-e, ami a fegyelmi vétséget megvalósítja és az milyen fegyelmi büntetést von maga után.

Az alperes a fegyelmi szabályzatát 2017. augusztus 21. napján fogadta el. A felperesekkel szemben a fegyelmi eljárást ezzel egyidejűleg rendelte el, így a fegyelmi eljárást a fegyelmi szabályzat szerint lefolytathatta. A felperesek a terhükre rótt, fegyelmi vétségnek minősített, cselekményt a fegyelmi szabályzat elfogadását megelőzően követték el. Maguk a felperesek sem vitatták az alperes által terhükre rótt cselekmény elkövetését, csak annak fegyelmi vétségként minősülését. A fegyelmi szabályzat visszaható hatállyal nem rendelkezhetett, azonban az iratokból megállapíthatóan a fegyelmi szabályzat elfogadását megelőzően az alperes alapszabálya rögzítette a tagok kötelezettségeit, továbbá lehetőséget adott a tag kizárására (3.7.), meghatározott tagi magatartás esetén, meghatározott eljárás lefolytatásával. Az alapszabály szerint kizárásra alapot adhatott a tag alapszabályt, közgyűlési határozatot súlyosan sértő magatartása. Az alperes által a felperesek terhére rótt cselekmény alapot adhatott az alapszabály fenti rendelkezése értelmében a kizárásra. Ezt meghaladóan az általános tagi kötelezettség megsértésének a megítélése, az, hogy az adott tagi magatartás a kizárást megalapozta, az alperes diszkrecionális joga, a bíróság beavatkozására törvényi lehetőség nincs, mint azt az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki.

- [14] Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésének törvényi feltétele nem áll fenn, a keresetet helytállóan utasította el. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és megváltoztatásának eljárásjogi feltételei sem álltak fenn. Az ítéletábra ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.
- [15] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre. Az alperes költségjegyzék előterjesztésével a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3), (5) bekezdése alapján, egyebekben mérlegeléssel kérte megállapítani az ügyvédi díjat, amelyet összecszerűen nem jelölt meg. A Pp. 81. § bekezdés szerint a fél a perköltség megtérítését annak felszámításával kérheti és a (2) bekezdés értelmében a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét. A Pp.81. § (5) bekezdés értelmében a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. Mindebből következően az ügyvédnek az ügyvédi munkadíj és költség igényét is összecszerűen meg kell jelölnie. Kizárólag az ügyvédi munkadíjra vonatkozó jogszabály felhívása nem elégséges, és a mérlegeléssel történő megállapításra utalás nem felel meg a felszámítás követelményének. Az alperes összecszerűen nem jelölte meg, nem számította fel másodfokú perköltség igényét, ezért ténylegesen felszámított perköltség hiányában a Pp. 82. § (1) bekezdésre tekintettel a másodfokú perköltségről nem rendelkezett.

Budapest, 2020. május 12.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes sk.
bíró

A kiadvány hitelül:

